Das Telefonat

தொலைபேசி

An einem sonnigen Samstagmorgen im Stadtpark...

ஒரு நகர பூங்காவில் சனிக்கிழமை காலை...

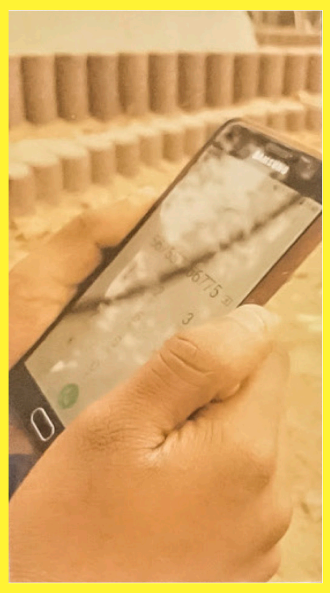

Vitusan ging im Park spazieren und machte es sich auf einer Parkbank gemütlich.

விதுஷன் நகர பூங்காவில் வலம் வருகிறான் ஒரு இருக்கையில் அமர்கிறான் சலிப்பால் தனது உயிர் நண்பனை தொலைபேசியில் தொடர்புகொள்கிறான்.

„Hallo Tom! Wie geht es dir? Hast du schon deinen Personalausweis abgeholt?"

"ஹலோ தோம்! ஒரு ஜெர்மனியரான டிர்க்? வெப்பமான நாளில் நகர பூங்காவில் வலம் வருகிறார்?"

Der Deutsche Dirk beschließt an diesem sonnigen Tag einen Spaziergang im nahe gelegenen Stadtpark zu machen.

"ஜேர்மன் டிர்க் இந்த வெய்யில் நாளில் நடக்க முடிவு செய்கிறார் அருகிலுள்ள நகர பூங்காவில்.

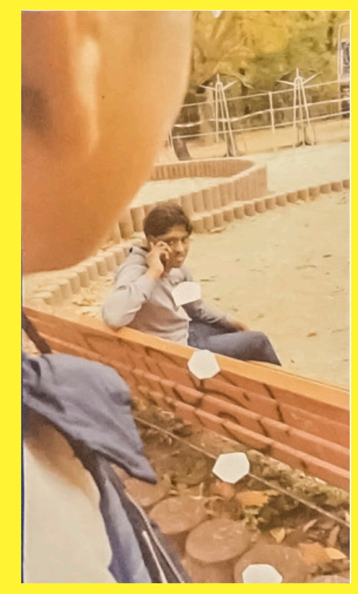

„Wieso kann dieser Ausländer so gut deutsch reden?"

"இந்த வெளிநாட்டை சேர்ந்தவன் அழகாக பேசுகிறானே, எப்படி?"

„Wieso schaut mich dieser Deutsche so seltsam an? Auch wir Tamilen können gut deutsch!"

"இந்த ஜெர்மனியர் ஏன் இப்படி என்னை பார்க்கிறார்?"

„Tom, mich hat gerade dieser Deutsche so rassistisch angeschaut."

"தோம், இந்த ஜெர்மனியர் என்னை இனவெறியோடு பார்த்தார்-."

Alltag

Mein Tagesbeginn ist momentan sehr unterschiedlich wegen meines individuellen Stundenplans. Dennoch brauche ich nur einen Wecker, um wach zu werden. Zum Frühstück trinke immer eine Tasse Schwarztee und esse dazu eine Kleinigkeit. Danach fahre ich mit dem Bus zur Schule, wo ich eigentlich immer pünktlich ankomme.

Während der Fahrt höre ich deutsche Musik, genauer gesagt Deutsch Rap. An der Schule angekommen, begrüße ich meine überwiegend deutschen Mitschüler aus meinem Jahrgang. Dennoch gehören unsichtbare/sichtbare Migranten und auch Ausländer zu meinen Mitschülern bzw. Freundeskreis.
Da wir einen neuen Lehrer haben, fällt es ihm anfangs schwer, meinen Namen richtig auszusprechen. Daraufhin fängt der gesamte Kurs an zu lachen. Doch meinen es meine Mitschüler nicht böse und ich nehme sowas auch eher locker und mit Humor. Denn Rassismus ist an meiner Schule bzw. in meinem Jahrgang kein Problem und ich selber wurde nie von meinen Mitschülern wegen meiner Hautfarbe anders behandelt. Seit diesem Jahr sind wir im Geografie Leistungskurs eine Mitschülerin mehr. Da es die erste Stunde war und sie noch kein Buch hatte, leihe ich ihr meins aus. Am Ende der Stunde gibt sie es mir wieder und bedankt sich. Aus Neugier fragt sie nach meiner beziehungsweise der Herkunft meiner Eltern. Als ich es ihr erkläre, ist sie überrascht, dass ich in Berlin geboren bin.

Auf dem Nachhauseweg nach einem anstrengenden Schultag, telefoniere ich im Bus mit meinem Cousin. Ich rede mit ihm auf deutsch. Daraufhin drehen sich einige Deutsche auffällig unauffällig zu mir um und beobachten mich verwundert. Solche Momente sind in meinem Alltag als unsichtbarer Deutscher alltäglich. Alles in allem kann ich jedoch sagen, dass ich froh bin, eine Schule zu besuchen wo kein Rassismus herrscht, in einem angenehmen Umfeld zu wohnen und dass ich allgemein mit toleranten Mitmenschen zusammenlebe.

Ende

Athithan Kumanan

ஆரம்பம்

எனது நாட்கள் எப்போதும் மிகவும் வித்தியாசமாகத் தொடங்கும், ஏனெனில் எனது தனிப்பட்ட கால அட்டவணையால். எனினும், எனக்கு தூக்கத்திலிருந்து எழும்புவதர்க்கு ஒரு அலாரம் கடிகாரம் மட்டுமே போதும். நான் எப்போதும் காலை உணவுக்கு ஒரு கப் கறுப்பு தேயிலைச்செடி. உம் வேறு ஏதாவதும் சாப்பிடுவேன். பின்னர்நான் பள்ளிக்கு பேருந்தில் செல்வேன். அங்கே நான் எப்போதும் சரியான நேரத்தில், காலந்தவறாமல் செல்வேன்.

பள்ளிக்கு செல்லும் வழியில் ஜேர்மன் பாடல்களைக் கேட்பேன், இன்னும் தெளிவாகச் சொல்லப் போனால், ஜேர்மன் துள்ளிசை. நான் பள்ளிக்குச் சென்ற உடன், எனது ஜேர்மன் வகுப்பு தோழர்களை வாழ்த்துவேன்.
ஆயினும் கூட, கண்ணுக்குத் தெரியாத / தெரிந்த புலம்பெயர்ந்தோர் உம் மற்றும் வெளிநாட்டவர்களும் எனது வகுப்பு தோழர்களாகச் சேர்ந்தவர்கள். எங்களுக்கு ஒரு புதிய ஆசிரியர்கிடைத்தார், அவருக்கு ஆரம்பத்தில் எனது பெயரை சரியாக உச்சரிப்பதற்க்கு கடினமாக இருக்கும். அவர்கள் பெயரை தவறாக உச்சரித்த பிறகு, எல்லோரும் சிரிக்க ஆரம்பிப்பார்கள். ஆனால் என் வகுப்பு தோழர்கள் அதை விளையாட்டாக செய்கிறார்கள், அதை மோசமாக அர்த்தப்படுத்தவில்லை, நானும் அதை சாதாரணமாக, நகைச்சுவையுடனும் எடுத்துக் கொண்டேன். என்பள்ளியில் / வகுப்பில் இனவதாம் ஒரு பிரச்சினையே அல்ல. மேலும் என் தோலின் நிறம் காரணமாக, நான் ஒரு நாளும் என் வகுப்பு தோழர்களால் வித்தியாசமாக நடத்தப்படவில்லை / பார்க்கப்படவிலை. இந்த ஆண்டு முதல், எங்கள் புவியியல் பாடத்திட்டத்தில் ஒரு புதிய வகுப்பு தோழி வந்தாள். இது முதல் பாடம் என்பதால் நான் அவளுக்கு என் நூலை கொடுத்தேன், ஏனென்றால் அவளிடம் புத்தகம் இன்னும் கிடைக்கவில்லை. பாடத்தின் முடிவில் அவள் நூலை என்னிடம் திருப்பி கொடுத்து, நன்றி சொன்னாள். ஆர்வத்துடன், என் பெற்றோர் எங்கிருந்து வந்தார்கள், பிறந்தார்கள் என்று கேட்டார் நான் அதை அவளிடம் விளக்கப்பட்டும் போது, நான் பேர்லின் பிறந்தேன் என்று அவள் ஆச்சரியப்பட்டாள்.

ஒரு கடினமான நாள் பள்ளியில் கழித்து, வீட்டிற்கு செல்லும் வழியில், நான் பேருந்தில் என் உறவினருடன் தொலைபேசியில் பேசினேன். நான் அவரிடம் ஜேர்மன் மொழியில் பேசினேன். பேசும்பொழுது சிலர் என்னைத்திரும்பி ஆச்சரியத்துடன் பார்த்தார்கள் மற்றும், என்னையே கவனித்தார்கள். கண்ணுக்குத் தெரியாத ஜேர்மன் மனிமன்னாக, இத்தகைய தருணங்கள் என் வாழ்க்கையில் பொதுவானவை. மொத்தத்தில், நான் இனவெறி இல்லாத பள்ளியில் செல்வதில், மகிழ்ச்சியடைகிறேன் என்று சொல்ல முடியும். அது மட்டுமல்ல, மேலும் நான் ஒரு இனிமையான சூழலில் வாழ்கிறேன் என்பதாலும், நான் பொதுவாக சகிப்புத்தன்மையுள்ள மக்களுடன் வாழ்கிறேன் என்பதாலும், மிக மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

முடிவு

செல்வன் ஆதித்தன் குமணன்